

studerende. Det forekommer derfor u hensigtsmæssigt at binde alle kommende læger til tjeneste i Danmark. Vi vurderer, at der på grund af det øgede optag i 1990'erne inden for de nærmeste år vil være balance mellem udbud og efterspørgsel af yngre læger, og lægemangelen kommer derfor fremover i langt højere grad til at handle om mangel på speciallæger. Her skal man tænke på, at fra man er blevet uddannet som cand.med. på universiteterne, til man er færdiguddannet som speciallæge, går der i gennemsnit 14-15 år. Dog er uddannelsesperioden for speciallæger inden for almenmedicin nede på 5-6 år i gennemsnit. Heller ikke her ville Dansk Folkepartis forslag give den ønskede effekt, og det er svært at forestille sig, at man skulle binde folk i, hvad der i virkeligheden svarer til 15 år ud i fremtiden.

Samtidig kunne man frygte, at Dansk Folkepartis forslag ville skræmme nogle danske studerende væk. Det kan komme til at virke noget uoverskueligt for de studerende, at de efter 6-7 års studier bliver låst fast i yderligere 7 år, og dermed kunne ordningen få den negative konsekvens, at folk holder op med at søge ind på lægestudiet. Man kunne også frygte, at de lægestuderende kunne blive fristet til at falde fra i lige akkurat det sidste studieår for at stå friere.

Endelig ville ordningen også ramme hele det lægelige arbejdsmarked. Et karriereskift til f.eks. forskervejen eller til industrien ville blive yderst besværligt med en sådan ordning. Regeringen er derudover af den opfattelse, at ordningen går meget dårligt i spænd med EU-princippet om arbejdskraftens frie bevægelighed. Ordningen forekommer på den baggrund alt for omfattende, og det gælder også det rent administrative.

Samlet set mener regeringen ikke, at Dansk Folkepartis forslag vil få den tilsigtede virkning, men vi vil dog tage spørgsmålet om den nordiske overenskomst op i Nordisk Ministerråd, inden den udløber. Her gælder det særlig spørgsmålet om en justering af den betalingsordning, der ligger i den allerede indgåede overenskomst, som for øvrigt udløber til næste år, altså i 2003.

Kl. 18.10

(Kort bemærkning).

Birthe Skaarup (DF):

Jeg har lyst til at spørge videnskabsministeren, om det ikke gør indtryk på videnskabsministeren, når man fra studieadministrationen på Københavns Universitet siger, at det faktisk er to

hele klasser studerende mere, der er faldet fra på ét år. Desuden siger administratoren: Det synes jeg er et meget højt antal, og det giver os et praktisk problem, i og med at vi står med en masse ledige studiepladser.

Jeg kunne godt tænke mig at høre videnskabsministerens kommentar til det.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Vil ministeren have ordet? Man skal bestemme sig her i livet; det kan somme tider være svært, men sådan er tingene skruet sammen.

(Kort bemærkning).

Videnskabsministeren (Helge Sander):

Jo, men nu er det normalt, at vi tager debatten først, men jeg vil gerne hurtigt svare konkret.

Selvfølgerlig gør det indtryk, men det er jo lige akkurat det, der er fokuseret på, og som jeg sagde i min tale, er man både på Københavns Universitet og på de to andre universiteter, som har et medicinstudium, meget, meget optaget af det, fordi det helt klart har været en tiltagende tendens netop de sidste år.

Så derfor: Jo, det gør indtryk, men det gør det også de tre steder, hvor det skal gøre indtryk, og man har allerede taget højde for det, som jeg også sagde i mit første indlæg.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Så bliver det fru Gitte Lillelund Bech som ordfører.

Gitte Lillelund Bech (V):

Fra Venstres side vil jeg sige, at vi synes faktisk, det er et meget interessant forslag, vi står med her.

Vi kan se af bemærkningerne, at en del af baggrunden for forslaget er det stigende antal svenske og norske studerende på det danske medicinstudium. I Venstre synes vi dog, at forslaget måske i højere grad faktisk vil være med til at skabe en masse problemer end til at løse en masse problemer.

For det første er vi tilhængere af arbejdskraftens frie bevægelighed inden for EU, og vi mener faktisk, at forslaget om 7 års tjenestepigt vil være i strid med lige præcis arbejdskraftens frie bevægelighed.

Den anden frygt, vi har, er for de problemer, man faktisk kunne frygte, forslaget ville skabe. Vi ville kunne komme til at skræmme danske studerende væk fra medicinstudiet, enten fordi de slet ikke ønsker at søge ind på studiet, fordi